DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

DYREKCJI OKRĘGOWEJ KOLEI PAŃSTWOWYCH W WILNIE.

Rok XVII Wilno, dnia 15 czerwca 1937 r. Nr 11.

SPIS TREŚCI:

Odezwa Dyrektora Kolei Państwowych.

Wobec wprowadzenia przez Ministerstwo Komunikacji zakazu potrącania składek członkowskich na rzecz organizacyj społecznych z uposażeń pracowników pobierających mniej niż 100 zł. miesięcznie, wielu pracowników mimo woli pozostało poza organizacją L. O. P. P.

Pomny jednakże na ofiarność społeczną, w której kolejarze zajmowali zawsze przodujące miejsce, wierzę, iż ubytek ten powstał poprostu na skutek dezorientacji w technicznym sposobie inkasowania składek, nie zaś z chęci uchylania się od obowiązku wspierania organizacji. Stoję bowiem zawsze na stanowisku, że składki wpłacane przez pracowników na rzecz L. O. P. P. są składkami płaconymi dobrowolnie, bez względu na technikę ich pobierania, i nigdy nie przestają być tą ofiarą, którą dobrzy synowie składają na ołtarzu Ojczyzny dla wzmocnienia Jej chwały i mocy.

Mam tę niezłomną nadzieję, że każdy obywatel—kolejarz rozumie niebezpieczeństwo przyszłej wojny, rozumie, że oprócz obowiązku obywatelskiego ciąży na nim obowiązek chronienia siebie i tych, którzy są mu bliscy, rozumie wreszcie, iż, wspierając organizację L. O. P. P. materialnie i duchowo, wspiera organizację, której miarą jest dobro Państwa i Narodu.

Dziś kiedy Liga wyszła poza ciasne ramy działalności przeciętnej organizacji, kiedy rozwinęła działalność wszechstronną i pożyteczną, która wymaga znacznej ofiarności i trudów, zwracam się z apelem do wszystkich pracowników, aby nie ustawali w wspieraniu organizacji L. O. P. P. w miarę swych zdolności i możliwości materialnych.

Wierząc, iż znajdę zrozumienie wśród całego społeczeństwa kolejowego, którego dewizą winno być, iż w wyścigu pracy równi jesteśmy wszyscy wobec ofiar, nie wątpię, iż, gdy zajdzie potrzeba, organizacja L. O. P. P. wystąpi w zwartym i silnym szeregu, wystąpi tak, że pod sztandarem Ligi znajdą ochronę wszyscy ci, którzy tworzą naród.

(—) Inż. **WACŁAW GŁAZEK**
Dyrektor Kolei Państwowych.

Część A.

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

72.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dn. 28 maja 1937 r. Nr 72, w sprawie prowadzenia rachunkowości bloczków nakazów karnych.

Przeprowadzone, z ramienia Dyrekcji i władz administracji ogólnej, kontrole gospodarki bloczkami nakazów karnych stwierdziły, że gospodarka nimi i ich rachunkowość jest prowadzona niezgodnie z „Tymczasową instrukcją o nakładaniu grzywien doraźnymi nakazami karnymi przez organa ochrony kolei“ (Dz. Urz. M. K. Nr 35/1935 poz. 184). — Stwierdzano że:

1) w wielu przypadkach kierownicy odcinków ochrony kolei i organa ochrony kolei wykazują niedostateczną znajomość swych uprawnień, które zostały nadane im ustawą z dnia 13 marca 1934 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 2/1935 r. i nawet w przypadkach jaskrawego naruszenia postanowień „Przepisów o porządku na kolejach“ nie korzystają z uprawnień do wystawiania nakazów karnych;

2) przepisy rachunkowo-kasowe dotyczące nakazów karnych nie są przestrzegane i częstokroć rachunkowość w ogóle nie jest prowadzona;

3) kierownicy odcinków ochrony kolei ograniczają się tylko, i to nie zawsze, do wysyłania negatywnych sprawozdań do starostw, nie pozostawiając nawet u siebie odpisów tych sprawozdań, oraz wydają swoje bloczki nakazów karnych strażnikom z poleceniem nakładania grzywien, a nawet niejednokrotnie przekazują im prowadzenie rachunkowości.

Wyżej przytoczone niedomagania w gospodarce nakazami karnymi świadczą o tym,

że kierownicy odcinków ochrony kolei nie odbyli dotychczas odpowiedniego przeszkolenia i nie są kontrolowani przez kierowników rejonów ochrony kolei, względnie działających z ich ramienia rejonowych referentów ochrony kolei.

W związku z powyższym polecam niezwłocznie zaprowadzić rachunkowość posiadanych bloczków doraźnych nakazów karnych, stosując się ściśle do postanowień obowiązujących przepisów (Dz. Urz. M. K. Nr 35/1935 poz. 184) i następujących wytycznych:

1) bloczki doraźnych nakazów karnych po otrzymaniu ze starostwa, przed oddaniem ich do użytku, należy wciągnąć do wykazu ogólnego „Przychód“ i „Rozchód“ i do wykazu szczegółowego „wydano do wyliczenia“, wypełniając odpowiednio poszczególne rubryki tych wykazów; dalszych zapisów należy dokonywać w miarę wpływów gotówkowych z tytułu nakazów karnych;

2) wszelkie manipulacje z nakazami karnymi jak to: zwrot do starostwa celem przestemplowania z 2 zł. na 1 zł., wydanie dla organów ochrony kolei i t. p., winny być uwidoczniane w wykazie ogólnym po stronie prawej „Rozchód“;

3) w wykazie szczegółowym po stronie „wyliczono“ zapisy mogą być dokonywane wyłącznie tylko na podstawie sprawozdań lub raportu pieniężnego;

4) zarachowania nakazów karnych należy prowadzić:

a) wykazy ogólne i wykazy szczegółowe—wyłącznie na drukach (zeszytach) otrzymanych z Dyrekcji;

b) raporty pieniężne, sprawozdania i doniesienia na drukach otrzymanych ze Starostwa aż do całkowitego ich wyczerpania;

5) dokumenty rachunkowe nakazów karnych należy przechowywać w teczkach tekturowych w których winny znajdować się oddzielnie skoroszyty dla raportów pieniężnych, odpisów sprawozdań i korespondencji w sprawie nakazów karnych;

6) negatywne miesięczne sprawozdania z nakazów karnych należy wysyłać do starostwa nie na drukach, a na zwykłym papierze kancelaryjnym, pozostawiając u siebie odpis.

Jako ostateczny termin założenia rachunkowości bloczków nakazów karnych wyznaczam 15 czerwca 1937 r.

Nr P. O. b-25/37.

73.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 16 maja 1937 r. Nr 74 w sprawie uporządkowania napisów i przestrzegania czystości i porządku na stacjach i w urzędach stacyjnych.

W szeregu wydanych okólników, poruszana była sprawa ułatwienia interesantom korzystania z usług kolei, oraz stworzenia najdogodniejszych warunków orientacji przy załatwianiu spraw przez klientów.

Wyrazem troski o należyte obsłużenie klienta, a tym samym o interes Kolei jest:

a) dbanie o czystość i porządek we wszelkich pomieszczeniach urzędowych oraz na terenach stacyjnych,

b) umiejętne i racjonalne rozmieszczenie wszelkich napisów informacyjnych, reklamowych i ogłoszeń na budynkach dworców i urzędów,

c) ułatwienie publiczności dostępu do wszystkich biur, przeznaczonych do obsługi klientów.

Obserwacje poczynione przez organa kontrolujące i podczas inspekcji linii, dają podstawę do stwierdzenia, że wydane polecenia nie są należycie wykonywane i że pod wieloma względami wadliwy stan porządku na stacjach pozostaje bez zmian, skutkiem niedoceniania powagi tych spraw przez poszczególne jednostki służbowe.

Najczęściej spotykanym objawem tych niedomagań jest:

a) zaniedbanie czystości i porządku na terenie stacyj i ekspedycyj,

b) brak napisów lub wadliwe rozmieszczenie dezorientuje publiczność,

c) treść samych napisów w wielu przypadkach jest wadliwa i nieistotna; niejasne w treści napisy, nie wskazują wyraźnie czy wejście do danego lokalu jest dostępne dla wszystkich czy tylko służbowo.

W celu usunięcia takich niedomagań polecam naczelnikom oddziałów drogowych i ruchowo-handlowych niezwłocznie dokonać szczegółowej komisyjnej lustracji na terenie podległych oddziałów dla:

I. Zbadania wszystkich pomieszczeń służbowych, lokalów, oraz miejsc udostępnionych dla ogółu klientów Kolei, pod względem ich czystości i porządku; podczas lustracji należy polecić bezwarunkowo usunąć przesta-

rzałe i nieaktualne ogłoszenia, wywieszki nieodpowiednie napisy i plakaty, a zwłaszcza uszkodzone lub zniszczone.

Należy przy tym zwrócić uwagę na niedopuszczalność wywieszania nieczytelnych odbitek pisma maszynowego, używania do sporządzenia ogłoszeń makulatury druków lub bibułki i pisanie ich ołówkiem.

II. Sprawdzenia czy stacje, przystanki, ekspedycje, ładownie i t. p. są zaopatrzone w odpowiednie napisy i polecenia aby:

1) na budynkach dworców zawieszone były tablicy z nazwą stacyj, gdzie tych tablic nie ma,

2) tablice takie ustawione były także na końcach peronów,

3) na budynkach znajdujących się w pobliżu dworców, jak wieże ciśnień, nastawnie, ekspedycje i t. p. były umieszczone tablice, względnie wymalowane napisy na ścianach z nazwą stacji, by pasażer przed zatrzymaniem się pociągu mógł łatwo zorientować się do jakiej stacji dojeżdża.

III. Uregulowania sprawy napisów orientacyjnych, a w szczególności:

1) ustalenia formy, treści i miejsca umieszczenia napisów lub tablic orientacyjnych wewnątrz lokalów, informujących klientów Kolei o rozmieszczeniu biur i lokalów ekspedycyjnych oraz wskazujących, gdzie i jakie czynności są na stacji załatwiane.

Przy ustalaniu napisów, należy stosować niżej podane i ujednostajnione nazwy i terminy:

Ekspedycja towarowa P.K.P.
Ekspedycja pośpieszna P.K.P.
Ekspedycja towarowa i pośpieszna P.K.P.
Ajencja Celna P.K.P.
Kasa Stacyjna.
Magazyn towarowy nadania przesyłek.
Magazyn towarowy wydania przesyłek.
Magazyn towarowy nadania i wydania przesyłek.
Magazyn nadania i wydania przesyłek pośpiesznych.
Magazyn kolejowy — celny P.K.P.
Kierownik ekspedycji pośpiesznej.
Kierownik ekspedycji towarowej.
Kierownik Ajencji Celnej.
Starszy magazynier.
Magazynier.
Deklarant.
Korespondent.
Kasa towarowa nadania przesyłek.
Kasa towarowa wydania przesyłek.
Kasa towarowa nadania i wydania przesyłek.
Kasa bagażowa i przesyłek ekspresowych
Kasa biletowa kl.................../A. B.................../
Przechowalnia bagażu ręcznego.
Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.
Restauracja kl. ....
Bufet.
Fryzjer.
Plac ogólno - ładunkowy.
Plac składowy Nr..................
Zawiadowca stacji.
Dyżurny ruchu.
Telegraf.

Napisy te o ujednostajnionym brzmieniu należy uzupełniać zależnie od miejscowych warunków i podziału pracy, odpowiednimi dopiskami o czasie i zakresie czynności ekspedycyjno - handlowych, wykonywanych przez poszczególne organa służbowe,

2) ustawienia tablic kierujących do lokalu urzędowego, jeżeli lokal taki znajduje się w miejscu niewidocznym z peronu, dworca lub podjazdu, jak np. „Do dyżurnego ruchu", „Do Ekspedycji Towarowej", „Do Magazynu Zasobów" i t. p.

Na tablicach z nazwą stacyj nie należy umieszczać słów „stacja", „przystanek osobowy", lecz tylko samą nazwę stacji.

Napisy „wyjście" należy umieszczać tylko nad drzwiami, służącymi do wyjścia, lecz nie między sąsiadującymi drzwiami,—wyrazu „wejście" — nie należy nigdzie umieszczać.

3) na wszystkich stacjach i przystankach osobowych zawiesić tablice, przeznaczone specjalnie do ogłaszania opóźnień pociągów pasażerskich.

Tablice te należy wykonać z drzewa lub blachy i polakierować na czarno, ażeby można było pisać na nich kredą.

Wzór tablicy:

Poc. Nr	Przychodzący według rozkładu o:		Jest opóźniony około minut	Do wiadomości
	godz.	min.		
....			....	Ogłoszone opóźnienie może się, zwiększyć lub zmniejszyć.
....			....	

Wielkość tablicy oraz ilość rubryk do notowania opóźnień pociągów winna być dostosowana do gęstości ruchu pociągów pasażerskich na danej stacji lub przystanku osobowym.

4) Wymiary tablic i liter, kolory liter ustalone są w piśmie M.K. Nr V/1-2804/30 z dnia 30-VII.1930 r., przesłanym oddziałom drogowym przy piśmie Nr III-4/11148 z dnia 3-VIII. 1930 r. oraz umieszczonej w uchwale Międzynarodowego Związku Kolejowego (U. I. C.) w Dzienniku Urzędowym M. K. Nr 20 poz. 159 z dnia 25-VIII.1930 r.

W razie wątpliwości lub braku potrzebnych wzorów napisów, należy zwracać się do właściwego oddziału drogowego lub ruchowo - handlowego.

Jednostki służbowe nie posiadające środków do wykonania napisów samodzielnie, zamówią je lub materiał bezzwłocznie we właściwym oddziale drogowym względnie zapotrzebują odpowiednie materiały do ich wykonania na miejscu.

IV. Zachowania estetyki i porządku przy rozmieszczeniu wszelkich ogłoszeń i plakatów dotychczas dowolnie rozmieszczanych byle jak i byle gdzie.

Dążyć należy do tego by ogłoszenia i plakaty były umieszczane na specjalnych tablicach lub listwach, nie zaś przyklejane do ścian, — segregując oddzielnie ogłoszenia urzędowe kolejowe, urzędowe innych władz i prywatne, które zezwolono wywieszać na terenie kolejowym.

Po upływie terminu ważności ogłoszeń należy je bezzwłocznie usuwać bez pozostawiania śladów w postaci kleju i strzępów papieru.

V. Zbadania stanu lokali ekspedycyjnych oraz sprawdzenia czy są w nich półki, pulpity lub stoły dla interesantów, do załatwiania spraw pisemnych.

W związku z powyższym polecam naczelnikom oddziałów drogowych i ruchowohandlowych, wspólnie przystąpić do stopniowego i planowego usuwania tych braków rozpoczynając przede wszystkim od uporządkowania stacyj większych i posiadających wzmożony ruch lub znaczniejsze czynności handlowe.

Niezależnie od tego należy zwracać szczególną uwagę na przestrzeganie zakazów wstępu osobom postronnym do lokalów i obiektów służbowych, które nie są dostępne dla stron.

Utrzymanie porządku i czystości na stacjach oraz dbałość o ich zewnętrzny wygląd zależy nie tyle od wydatków, lecz w dużej mierze od zapobiegliwości i staranności ogółu pracowników, a przede wszystkim zwierzchników danej jednostki służbowej. To też za ściśłe i bezwzględne wykonanie niniejszego okólnika oraz stałe przestrzeganie go w przyszłości czynię odpowiedzialnymi wszystkich zainteresowanych pracowników.

Nr III. 4-b/56/4-37.

74.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 8 czerwca 1937 r. w sprawie regulaminu dla restauracyj i bufetów kolejowych.

Zatwierdzam poniżej podany regulamin dla restauracyj i bufetów kolejowych o utrzymywaniu porządku i czystości i przechowywaniu artykułów spożywczych.

Kontrolę nad przestrzeganiem tego regulaminu przez dzierżawców restauracyj i bufetów poruczam wszystkim zawiadowcom stacyj, ich zastępcom, kontrolerom handlowo - taryfowym, kierownikom rejonów ochrony kolei oraz lekarzom rejonowym.

Regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr IV. 1-f/251/37.

Załącznik do zarządzenia Dyrektora Kolei Państwowych z dn. 8 czerwca 1937 r. Nr IV. 1-f/251/37.

REGULAMIN
dla restauracyj i bufetów kolejowych.

Personel.

1. Personel bufetowy, obsługujący publiczność oraz zatrudniony przy przyrządzaniu potraw winien być ubrany czysto, w białe bluzy lub fartuchy i dbać o czystość rąk.
2. W bufecie za ladą, lub w oddzielnej ubikacji powinna się znajdować umywalnia z wodą bieżącą, mydło i czysty ręcznik, przeznaczony dla personelu bufetowego.
3. Ubrania wierzchnie personelu mogą być przechowywane w pomieszczeniach bufetowych tylko w szafach zamkniętych.
4. Przed zatrudnieniem w restauracji czy bufecie personel powinien być zbadany

przez kolejowego lekarza rejonowego, który orzeknie o możliwości zatrudnienia danego pracownika.

5. W razie stwierdzenia u pracownika zakładu jakichkolwiek oznak chorobowych winien on być niezwłocznie od pracy usunięty, i nie może być nadal dopuszczonym do pracy w zakładzie bez opinii lekarza rejonowego.

Pomieszczenia.

6. W pomieszczeniach bufetowych i w kuchniach nie wolno gromadzić zbędnych przedmiotów.
7. Lokale bufetowe i inne pomieszczenia oraz przedmioty codziennego użytku winny być utrzymywane w czystości. Podłogi i okna winny być często zmywane; poza tym w lokalach winny się znajdować spluwaczki, popielniczki, a w porze letniej odpowiednio umieszczone środki na tępienie much.
8. W pomieszczeniach restauracyjnych, bufetowych i kuchniach zabrania się prania bielizny stołowej, ścierek i t. p. oraz suszenia bielizny nad płytą kuchenną.

Kuchnie.

9. Kuchnie i spiżarnie winny być utrzymywane w należytej czystości.
10. Mycie naczyń kuchennych i stołowych winno odbywać się wodą gorącą. Wycieranie naczyń ścierkami jest niedopuszczalne i powinno być zastąpione przez suszarki, sporządzone z blachy ocynkowanej, z dnem sitowym, ułatwiającym spływ wody z wymytych naczyń. Do mycia szklanek i innych naczyń bufet powinien w miarę możności, posiadać wodne automaty spłukujące.
11. W pomieszczeniach kuchennych i spiżarniach nie wolno ustawiać łóżek lub tapczanów, przeznaczonych do spania personelu.
12. Drzewo i węgiel do pieca kuchennego powinny być przechowywane w skrzyniach przykrytych wiekiem.
13. Zabrania się gromadzenia w kuchni lub pomieszczeniach przyległych do niej pomyj i odpadków.
14. Kloc służący do rąbania mięsa winien być szczelny, niesmolisty i co pewien czas spiłowywany dla utrzymania równej powierzchni.
15. Do siekania mięsa, przygotowywania ciasta i innych potraw należy używać stolnic z drzewa twardego. Wykonywanie tych czynności na stołach jest wzbronione.

Przygotowywanie potraw i przechowywanie artykułów spożywczych.

16. W bufetach, posiadających kuchnie, potrawy mięsne (pieczenie, pasztety, galarety, majonezy i t. p.) powinny być sporządzane z produktów świeżych i domieszek nieszkodliwych dla zdrowia. Wyciągi mięsne (buliony, ekstrakty) nie powinny mieć jakichkolwiek cech zepsucia. Jako środek konserwujący produkty mięsne i rybne dopuszczalna jest jedynie sól kuchenna.
17. Wędliny i inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do sprzedaży lub spożycia nie powinny wykazywać żadnych oznak zepsucia. Przy detalicznej sprzedaży wędlin i wyrobów wędliniarskich, plomba powinna pozostać aż do końca sprzedaży poszczególnej sztuki.
18. Spiżarnie, piwnice i lodownie powinny być utrzymywane w porządku i należytej czystości i często wietrzone.
19. Przechowywane w spiżarniach, piwnicach lub lodowniach produkty powinny być odpowiednio przykryte, dla zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem i przed dostępem do nich much.

Lady bufetowe.

20. Wszelkie artykuły spożywcze umieszczone na ladach bufetowych powinny być przechowywane tylko w gablotkach oszklonych otwieranych od strony sprzedawcy.

    Dla zabezpieczenia produktów od tęchnienia, gabloty powinny posiadać przynajmniej jedną ze ścianek zaciągniętą gęstą siatką drucianą.
21. Poustawiane na stołach w salach bufetowych artykuły spożywcze, jak przekąski, ciastka, bułki, chleb i t. p., powinny być pozawijane w czysty papier przeźroczysty, lub też przykryte kloszami ze szkła umieszczonymi na rąbku siatki drucianej, niedopuszczającej do środka much.
22. Stoły w salach bufetowych winny być okryte czystymi obrusami lub zaściełane czystym papierem białym.

Podawanie podróżnym potraw i napojów na peronach i do wagonów.

23. Sprzedaż artykułów spożywczych na peronach może odbywać się tylko z gablotek oszklonych lub okrytych celulozą, przenośnych lub umieszczonych na wózkach.
24. Poszczególne artykuły, jak ciastka, owoce, bułki, cukierki i t. p. powinny być zawinięte w papier przeźroczysty lub w torebki z czystego papieru.
25. Piwo i napoje chłodzące należy podawać w butelkach lub z syfonów.
26. Mleko, herbata i kawa mogą być podawane na peronach i do wagonów w szklankach, przykrytych spodeczkami, bądź też z dzbanków, szczelnie przykrytych. Szklanki przeznaczone do tych napojów winny być obrócone do góry dnem na czystym papierze lub serwecie.
27. Jeżeli do roznoszenia czy rozwożenia artykułów i napojów używa się gablot przenośnych lub wożonych — można w nich przechowywać również naczynia do napojów, względnie z napojami, przygotowanymi do bezpośredniego podania.
28. Cukier podawany na peronach i do wagonów powinien być tylko w kostkach, owiniętych w papier przeźroczysty lub bibułkę, zaś cytryna winna być umieszczona na czystym talerzyku z przykrywką ze szkła i z widelczykiem.
29. Owoce muszą być umieszczone w torebkach z czystego (niezadrukowanego) papieru.

75.

Wyjaśnienie do okólnika Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dn. 19 marca 1937 r. Nr 48. o terminie ważności zleceń do szpitali, wydawanych przez lekarzy rejonowych, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń DOKP Nr 6, z dn. 25 marca 1937 r. poz. 44, str. 64.

Okólnik z dnia 19 marca 1937 r. Nr VI. 1a. 46/46/37 ogłoszony w Dzienniku Zarządzeń DOKP Wilno Nr 6 poz. 44 z 1937 r., dotyczący ustalenia terminu ważności wydawanych przez lekarzy rejonowych zleceń do szpitala kol. i zakładów leczniczych należy analogicznie stosować także w odniesieniu do zleceń, wydawanych do lekarzy specjalistów i lekarzy dentystów.

Nr VI. 1a 46/71/37.

SPRAWY FINANSOWE
I KONTROLI DOCHODÓW.

76.

Uzupełnienie okólnika Dyrektora Kolei Państwowych z dn. 25-IV.1934 r. Nr ZM. II-16/946, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń DOKP Nr 3 z 1934 r. poz. 6, o zawiadamianiu Okręgowej Izby Kontroli Państwowej o wyznaczaniu komisji z udziałem przedstawicieli OIKP.

Do okólnika z dnia 25-IV.1934 r. Nr ZM. II-16/946, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń DOKP Nr 3 z 1934 r. pozycja 6 wprowadzam następujące uzupełnienie, jako punkt 14:

„14) w przypadkach wymienionych w pkt. 1, 7, 8 i 10 niniejszego okólnika, należy wskazywać rodzaj strat i przybliżoną ich wysokość, — we wszystkich pozostałych przypadkach dotyczących dostaw lub robót, wskazywać w zawiadomieniach ilość i wartość podlegających przyjęciu dostaw lub robót".

Uzupełnienie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr F4e-20/10220/37.

77.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 4 czerwca 1937 r. Nr 73 w sprawie symbolizacji ceduł komunikacji zagranicznej.

W związku z przejęciem przez Centralne Biuro Rozrachunków opracowywania statystyki zagranicznych komunikacyj towarowych, Dyrekcja poleca z natychmiastową ważnością uzupełnić odnośny materiał rachunkowy tych komunikacyj według następujących wytycznych:

1. na stacjach nadania w cedułach przewozowych obok nazwy ostatecznej stacji przeznaczenia przesyłki (według listu przewozowego) należy wpisać nazwę państwa, do którego wysłano przesyłkę,

2. na stacjach przeznaczenia w cedułach przewozowych obok nazwy pierwotnej stacji nadania przesyłki (według listu przewozowego) należy wpisywać nazwę państwa, z którego przesyłka nadeszła.

W komunikacji od lub do granicy państwa stacje nadania i nadejścia wpisują powyższe dane w rubrykach ceduły przeznaczonych na adres nadawcy lub odbiorcy.

3. stacje nadania i nadejścia wpisują ponadto w cedułach przewozowych pod nazwą przewożonego towaru właściwy Nr statystyczny według podręcznika statystycznego, wydanie VII, obowiązującego od 1-go maja 1936 r., a na wykazach nadania i nadejścia podają w nagłówkach z prawej strony odległości kilometryczne od względnie do punktu granicznego P. K. P.

4) w przypadkach zmiany ceduły stacje pośrednie oprócz powyższych danych wpisują w odbiorczej cedule u dołu następującą uwagę „zmienione ceduły na stacji..."

Nr D. 4d/7145/37

78.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 7 czerwca 1937 r. Nr 75 w sprawie kontroli zaliczeń wypłaconych w komunikacjach zagranicznych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24-VII.1936 r. o obrocie pieniężnym zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. Ust. R. P. Nr 57 poz. 419) i pismem Ministerstwa Komunikacji z dnia 2-VI.1937 r. Nr F. D. II. 61/5 — dla celów kontroli wpływu należności za towary wysyłane z Polski zagranicę z obciążeniem zaliczonym — Dyrekcja poleca kasom stacyj nadania sporządzać na formularzu Nr F. 97 jeden miesięczny wykaz zaliczeń wypłaconych w komunikacji zagranicznej, dokonywując wpisów podług wskazań formularza atramentem, w chronologicznym porządku wypłaty, bez podziału na komunikacje.

Wykaz ten sporządzać należy niezależnie od wykazów zaliczeń wypłaconych, sporządzonych w myśl przepisów rachunkowych Nr F.8. § 39.

W rubryce 7 wykazu (F. 97) należy wykazywać, podobnie jak w przekazie i zaświadczeniu zaliczeniowym, Nr i serię zaświadczenia walutowego.

Podsumowany oraz zaopatrzony w stempel firmowy stacji i podpis wykaz, Dyrekcja poleca przesyłać do dnia 10 miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym, jako przesyłką służbową bezpośrednio pod adresem: Polski Instytut Rozrachunkowy, Wydział Dewizowy, Warszawa, Swiętokrzyska 23.

Okólnik niniejszy obowiązuje od dnia 1 czerwca 1937 r.

Nr D/5-b. 2/3059/37.

SPRAWY SŁUŻBY HANDLOWO-TARYFOWEJ.

79.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 31 maja 1937 r. Nr 76 w sprawie zwalniania od przymusu frankowania przesyłek kamieni dla samorządów.

W związku z rozporządzeniem Ministra Komunikacji, ogłoszonym w Instrukcjach Handlowo-Taryfowych Nr 2 (1937 r. poz. 6, pkt. 8) Dyrekcja zezwala, na podstawie postanowień Taryfy towarowej część I-B, § 15, na zwalnianie od przymusu frankowania przesyłek kamienia łamanego z poz. 201-b/K. t., nadawanych przez kamieniołomy państwowe pod adresem instytucyj państwowych lub samorządowych, wymienionych w uldze pozataryfowej Nr 2.

Kaucji od kamieniołomów państwowych w tych przypadkach pobierać nie należy.

Nr IV/2-b 27/3/37.

80.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dn. 12 czerwca1937 r. Nr 77 o pobieraniu opłat za tarowanie wagonów towarowych.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, że niektóre stacje nie przestrzegają postanowień przepisów służbowych Nr H-2 pkt. 5 § 10 i nie pobierają w wielu przypadkach opłaty za ważenie próżnych wagonów (tarowanie), dokonane, przed załadowaniem, na żądanie nadawcy, wyrażone w liście przewozowym.

Z uwagi na straty, jakie z tego tytułu ponoszą P.K.P. Dyrekcja poleca ściśle stosować się do wspomnianych postanowień.

Równocześnie Dyrekcja wyjaśnia, że tarowanie wagonów dokonane przed zawarciem umowy o przewóz, winno być traktowane jako czynność przedwstępna pozaumowna,

przeto opłaty za tarowanie nie mogą być przekazywane na odbiorcę i powinny być pobierane od nadawcy przesyłki za kwitem wpływów różnych.

Za nieprzestrzeganie niniejszego okólnika winni będą pociągani do odpowiedzialności służbowej i materialnej.

Kontrolerzy przewozów roztoczą nadzór nad ścisłym przestrzeganiem niniejszego okólnika.

Nr IV. 1c/54/7/37.

81.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 13 czerwca 1937 r. Nr 78 w sprawie wypełniania listów przewozowych na okaziciela.

Dyrekcja poleca by, przy sporządzaniu przez stacje wtórników listów przewozowych na okaziciela, wagę **rzeczywistą** przesyłek, stanowiącą podstawę do obliczenia przewoźnego, wpisywać nie tylko cyframi, lecz **także słowami.**

Ponadto przy przesyłkach drobnych należy zwracać uwagę, by nadawcy, w listach przewozowych na okaziciela, wpisywali **rodzaj opakowania** nie w skrócie, lecz **pełnymi wyrazami** (np. nie „w“ lecz „worek“ nie „skrz“ lecz „skrzynia“ i t. p.). Tak samo należy wpisywać rodzaj opakowania w sporządzonych przez stacje wtórnikach listów przewozowych na okaziciela. Prócz tego Dyrekcja przypomina postanowienia przepisów służb. Nr H2 pkt. 11 § 3 o zakreślaniu rubryk niewypełnionych.

Okólnik niniejszy, Dyrekcja poleca, ściśle przestrzegać ze względu na zauważone przypadki przerabiania przez fałszerzy wtórników listów przewozowych na okaziciela.

Nr IV. 1c 99/8/37.

OBWIESZCZENIA.

Pochwały i nagrody pieniężne wyrażone i udzielone przez Dyrektora Kolei Państwowych.

Pan Dyrektor Kolei Państwowych udzielił:

MIROSŁAWSKIEMU Janowi, maszyniście II klasy parowozowni w Wilnie pochwały i nagrody pieniężnej w wysokości 25 zł za to, że wstrzymując we właściwym czasie prowadzony przez siebie w dniu 13-III.37 r. pociąg nr 431 na parowozie typu Ok 1-227 uniknął zderzenia z naładowanym wozem pozostawionym bez opieki na niestrzeżonym przejeździe na 84 klm. szlaku Smorgonie—Zalesie i że zawdzięczając swej czujności na służbie zapobiegł w ten sposób nieszczęśliwemu wypadkowi.

ILCZYKOWI Ignacemu, strażnikowi Kolei Państwowych oddziału drogowego w Brześciu pochwały i nagrody pieniężnej w wysokości 30 zł za to, że dnia 19-III.37 r. o godz. 21 min. 35 zatrzymał na moście kolejowym na rzece Muchawiec szlaku Kobryń — Horodce uzbrojonego dezertera wojskowego, rozbroił go, mimo iż ten usiłował zrobić użytek z posiadanej broni, a następnie oddał w ręce żandarmerii, czym wykazał odwagę, dużą inicjatywę i szybką orientację.

DOWÓDCY i SZEREGOWYM kolejowej straży pożarnej na stacji w Królewszczyźnie pochwały i nagrody pieniężnej w sumie 25 zł dla szeregowych — za wykazaną sprawność podczas zarządzonego w dniu 21-IV. 37 r. próbnego alarmu przeciwpożarowego.

KRUPICZOJCIOWI Józefowi, rezerwowemu strażnikowi Kolei Państwowych oddziału drogowego w Wilnie nagrody pieniężnej w wysokości 15 zł za to, że pełniąc służbę na moście kolejowym na rzece Wilii, szlaku Zemgale — Wilno w dniu 31 maja 1937 r., zawiadomił niezwłocznie zawiadowcę odc. drog. Nowowilejka, że w czasie przejścia przez most poc. osobowego nr 712, jeden z pasażerów dokonał zdjęcia fotograficznego mostu z okna pierwszego wagonu pociągu, określając jednocześnie kolor ubrania fotografującego, co w konsekwencji przyczyniło się do zatrzymania owego pasażera.

Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne.

Uprawomocnionym orzeczeniem Komisji Dyscyplinarnej przy DOKP.Wilno z dn. 16 marca 1937 r. został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną kategorię płacy z jednoczesnym przeniesieniem do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia Wiktor CITUK, stały robotnik oddziału drogowego w Grodnie za to, że dnia 24 października 1935 r. w Grodnie, wziął udział w bójce ulicznej, skąd winikła śmierć stałego robotnika oddziału drogowego w Grodnie Mieczysława Harasimowicza.

Nr Ds. 5/37.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M.K. z dnia 27 kwietnia 1937 r. został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną

grupę z jednoczesnym przeniesieniem do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia Władysław GIERŻADOWICZ, przetokowy stacji Wilno za to, że dnia 7 kwietnia 1936 r. na stacji Wilno — towar. samowolnie porzucił pracę przy parowozie przetokowym o godz. 10 min. 15, oraz za to, że w tymże dniu i miejscu zgłosił się ponownie do służby o godz. 13-ej w stanie nietrzeźwym z postronną kobietą i wywołał awanturę na torach przy czym pobił swą żonę i pomocnika maszynisty Wisłockiego.

Nr Ds. 75/37.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 27 kwietnia 1937 r. został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną grupę z jednoczesnym przeniesieniem do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia Wiktor ZEGZDRYN, pom. zaw. sek. warszt. par. w Łunińcu za to, że: w dniu 27 stycznia 1936 r. wyprowadził stałemu rzemieślnikowi Ołęckiemu Józefowi w dzienniku robót i w dzienniku obecności fikcyjną dniówkę, b) w dniu 27-I. 36 r. samowolnie opuścił służbę, c) w dniach 3 i 4 października 1935 r. samowolnie nie stawił się do pracy, d) w dniu 2-VIII. 35 r. gdy zgłosił się do niego kotlarz Struczyński, nie załatwił jego sprawy i nie udzielił mu żadnej informacji, lecz robił mu zarzuty używając uchybiających porównań, e) naruszył dyscyplinę służbową odzywając się uchybiająco o swoich zwierzchnikach, f) w okresie czasu od 15-V. do 26-V. 36 r. i od 13-VI. do 16-VI. 36 r. samowolnie nie zgłosił się do służby i że w ogóle lekceważył swe obowiązki służbowe, g) w dniach 6, 13 i 14 listopada 1936 r. samowolnie nie zgłosił się do pracy.

Nr Ds. 66/37 i Ds. 103/37.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 29 kwietnia 1937 r. został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną kategorię płacy z jednoczesnym przeniesieniem do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia Aleksander KAMIŃSKI stały rzemieślnik Warsztatów Wagonowych w Brześciu za to, że w listopadzie 1935 roku w Brześciu n. B. użył w stosunku do Jana Tiszyna i w dniu 21 lutego 1936 w stosunku do Piotra Sufranowicza słów rosyjskich uwłaczających godności osobistej wymienionych pracowników i Narodu Polskiego.

Nr Ds. 288/36.

Sprostowanie błędów.

W „Tymczasowej instrukcji dla kontrolerów gospodarki wagonami towarowymi“ należy na str. 5, w wierszu drugim od góry (§ 5, pkt. 4) poprawić:

cyfrę „16“ na „13“
literę „g“ na „l“.

M. K. Nr R. T. V. 120/61.

Adres Redakcji i Administracji:
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie, ul. Słowackiego Nr 14.
Biuro Personalne pokój Nr 108, telefon Nr 8 (przez centralę D. O. K. P.).

Warunki prenumeraty:
Prenumerata wynosi w kraju:
Kwartalnie zł 2. półrocznie zł 4. rocznie zł 8.
Cena każdego numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dziennika Zarządzeń
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Cena ogłoszeń:
Od wiersza — zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika.
Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Druk. Państw. w Wilnie. Nr 701. V-37. 1000.